

● ÚVODNÍK

Uctěme našeho Boha

Ale přichází hodina, již je zde, kdy praví ctitelé se budou klanět Otci v duchu a pravdě; vždyť sám Otec hledá takové ctitele. Bůh je duch, a ti, kteří se mu klanějí, musí se mu klanět v duchu a pravdě. Jan 4, 22–23

Začíná další rok našeho života a my do něj vstupujeme s očekáváním a nadějí. Možná v některých oblastech i se strachem. Někteří dělají novoroční předsevzetí. Bez toho, že bych tento zvyk jakkoli komentoval nebo hodnotil, je dobré dělat rozhodnutí v souladu s Božími plány. Pán Ježíš nám jeden takový plán předstírá. Je to plán stát se pravým ctitelem. Myslím, že bychom to většinou chtěli. Ctít Otce tak, jak se Mu to líbí. Jenže jak to prakticky udělat? Máme často chvály spojené s hudbou. Hudba určitě do chval patří. Jenže hudba má také uměleckou dimenzi a je poměrně lehké dostat se do sporu, která hudba uctí Boha nejlépe. Pán Ježíš ovšem neříká, že přichází doba, kdy Otce uctí ti hudebníci se správným hudebním stylem, tanečníci se správnou choreografií a výtvarníci s těmi správnými nebeskými barvami, ale praví ctitelé. Je cílem nejen našeho hudebního uctívání, ale celého života, abychom uctili Boha tím pravým způsobem? V záměru našeho sboru je mimo mnohé jiné napsáno, že chceme, aby Bohu bylo na našich shromážděních dobře. Nikoli si chvály užít a něco při nich zažít, ale uctít Boha.

Ctítelé se budou klanět. Kromě různých možných duchovních výkladů tohoto tématu je tam jeden význam jasný na první pohled. Ctitelé vyjádří úctu k Bohu i vnějším postojem. Poklonou, pokleknutím, ve Staré smlouvě můžeme číst i o padání na tvář. Úcta se vyjadřuje i postojem. Samozřejmě, může to být jen póza. Proto Pán Ježíš pokračuje a říká, že se to musí dít v duchu a pravdě.

V osmé kapitole dopisu do Říma čteme o životě v Duchu. V krátkosti to znamená odmítat myšlení těla, které je sobecké a zaměřené na sebe a učit se myšlení Ducha, které je zaměřené na Boha a ostatní. Jako Boží syno-

vé a dcery máme výsadu nechat se vést Božím duchem. To není povinnost, to je projev Božího života v nás. Když náš duch přijímá každodenní povzbuzení od Božího ducha, žijeme život, ke kterému jsme byli stvořeni.

Je cílem nejen našeho hudebního uctívání, ale celého života, abychom uctili Boha tím pravým způsobem? Nikoli si chvály užít a něco při nich zažít, ale uctít Boha.

Uctívat v duchu také znamená nechat se Duchem proměňovat.

Druhý důraz je na uctívání v pravdě. Pravda znamená upřímnost a poctivost. Spor Pána Ježíše s farizeji nebyl předně o teologii, ale týkal se jejich pokrytectví. Něco jiného říkat a dělat navenek a něco jiného myslet a dělat v skrytu. Podle prvního dopisu Jana pravdou

je shoda slov a činů. Jan nás vyzývá k tomu, abychom v případě, že tvrdíme, že zůstáváme v Kristu, žili jako žil On. Pokud to tak není, tak nezůstáváme v Kristu a je třeba činit pokání. To není odsouzení, ale povzbuzení k následování Krista. Jít chválit, modlit se a dělat cokoli a nebýt v Kristu, a při tom se tvářit, že jsem, je pokrytectví. Bůh odmítne některé lidsky úžasné chváliče, protože je proti pokrytcům. On přijímá ty, co rezignovali na svou samospravedlnost a pokrytectví.

Takové ctitele On hledá. Ty, co znají Jeho, znají svůj reálný stav, nechají se vést Duchem a žijí v pravdě. Protože on sám je Duch. Vzal na sebe lidské tělo v Pánu Ježíši, ale to bylo jen na nějakých třicet tři let. On je Duch, a proto mu nejde o styl hudby, počet barev, taneční kreace, i když i to je od Něj, protože nás stvořil kreativně. Jde mu o lidi, kteří se Mu klaní v duchu a pravdě. A to nejen v neděli na shromáždění nebo na večeru chval, ale po celý svůj život. Takoví potom pouze jednou přejdou a začnou Ho uctívat v novém těle.

Přeji sobě i vám, abychom takovými ctiteli v tomto novém roce byli.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„To to letí..., vidíte, paní!“ Povídala kdysi mé babičce její kamarádka. „Co to, co říkáte? Jaké století? Snad, paní, dvacáté už, že?“ reagovala babička hlasitě. „Ale ne, povídám jim, že ten čas letí, utíká to, paní...“ Babička si nasadila, na tu dobu velice moderní, západácké, naslouchátko, a konverzovaly dále.

To bylo v minulém století, i když se obě narodily už v tom devatenáctém, a i my v našem, jednadvacátém, letícím stejně rychle, to zažíváme také. Kromě toho „onikání“. Za dvě generace se změnilo hodně, ale nejdůležitější věci zůstávají stejné. Záleží na lásce, rodině, přátelství, naději...

Když se i letos přidržíme Toho, kdo nám touhy po těchto dobrých věcech dává, nemusíme se bát, ani za ničím honit, porovnávat, jestli jsme dost úspěšní, mladí a krásní. Ale smíme s radostí užívat každé požehnání a s optimismem vyhlížet do budoucnosti.

Nanda

Sborový dopis v elektronické podobě si můžete objednat na paha@kaes.cz.

Luboš Ondráček

Základem našeho vztahu s Bohem byla a zůstává modlitba a Boží slovo.

PŘEČTĚTE SI

Dopis pastora k Novému roku	2
Měsíc pro rodinu	3
Kde pracujeme	4
Úcta k vrchnosti a demokracie	6

Dopis pastora k Novému roku

Milí bratři a sestry, když jsem byl ještě velmi mladý, vyprávěl jeden kazatel v kázání o tom, jak se mladým lidem zdá každý rok dlouhý, ale těm starým krátký, protože pro mladého je rok třeba dvacetina jeho dosavadního života, zatímco pro starého třeba osmdesátina. Moc jsem mu tenkrát nerozuměl, ale když nyní končím padesátý čtvrtý rok, tak už mně také utekl nějak rychleji, než ten dvacátý ☺.

Stejně jako před lety ale mohu říci, že to byl rok, za který jsem vděčný. Mne a pravděpodobně nikoho z nás nepotkaly v uplynulém roce jen příjemné věci. Stále žijeme na zemi, kde marně toužíme po spravedlnosti a kde je spousta bolesti. Žijeme ale také na zemi, kam se v Kristu prolomilo Boží království. Jsem vděčný speciálně za to, že mohu být jeho občanem a že mým králem je Stvořitel a Spasitel světa a že tento mocný Bůh se nestydí nazývat mne svým synem.

**Výzva z roku 2015,
aby každý člen sboru
přečetl celou Bibli alespoň
jednou za tři roky,
se blíží ke svému vyvrcholení.
Rok 2017 je posledním
rokem tohoto období.**

Vděčný jsem i za mnoho dobrých věcí, které jsem v minulém roce zažil, ať už na rovině osobní, rodinné, nebo sborové. Bůh zachoval moji víru i můj život, zachoval moji rodinu, jako sbor můžeme stále Bohu sloužit veřejně a svobodně, mohli jsme vidět lidské životy proměněné mocí evangelia, žijeme v té bohatší části světa a hlavně máme naději, že realita tohoto světa není tou poslední realitou, kterou zažíváme. Vděčnost je tou nejlepší reakcí na uvedené skutečnosti.

Jsem také vděčný za sbor (a troufnu si i říci hrdý na sbor), v kterém žiji a konkrétně za každého z vás. Mnohé znám osobně, s některými si jen občas podám ruku, ale vím, že nás Bůh povolal ke společnému dílu, a také ke sdílení života. Chopení ve světle je nepsaná hodnota našeho sboru. Je to naše síla, ale současně tam, kde ji někdo opustí a rozhodne se k životu v izolaci a někdy i pokrytectví, se život začne ztrácet. Vedle těch z vás, které jsme v minulém roce mohli přivítat jako nové členy, jsou i někteří, kteří ze sboru odešli a co je horší, někteří odešli i od Pána. Na počátku nového roku vás proto povzbuzuji, abyste se ničím nenechali připravit o společenství v církvi a nezapomněli na to, že jsme údy téhož těla, údy jeden druhého. Potřebujeme ostatní a ostatní potřebují nás.

Velkou výsadou pro nás je, že se Pán Ježíš při svém odchodu k Otci rozhodl nepracovat na světě pouze sám skrze svatého Ducha, ale pozval nás ke spolupráci. O prvních učednících čteme, že pracovali v synergii s ním. Mám touhu, aby to platilo i o nás. Abychom v roce 2017 přinesli mnohé ovoce ve spolupráci s Pánem Ježíšem.

Žijeme v rychle se proměňujícím světě. Stále více nás ovlivňuje svět virtuální a přes všechny sociální sítě a komunikaci přibývá osamělých lidí. Máme příležitost tyto osamělé lidi oslovit zvěstí o naději v Kristu. Současně nechceme ve sborové práci minout možnosti, které virtuální prostor dává. Proto jsme začali připravovat nový web sboru a uživatele facebooku prosím, zda by mohli dát „like“ sborovému facebooku.

Základem našeho vztahu s Bohem byla a zůstává modlitba a Boží slovo. Výzva z roku 2015, aby každý člen sboru přečetl celou Bibli alespoň jednou za tři roky, se blíží ke svému vyvrcholení. Rok 2017 je posledním rokem tohoto období. Někteří mně už loni psali, že Bibli dočetli rychleji, někteří nestíhají. Stále je možné ještě „naskočit“. Prosím, věnujte tomu, co nám Bůh říká, pozornost a těším se, že mnozí budou moci na konci tohoto roku, pokud nám ho dá Pán ještě celý prožít, vydávat svědectví, jaký užitek pro ně mělo rozhodnutí celou Bibli přečíst. Ať už poprvé nebo po několikáté.

Žijeme v nejisté době, kdy i mnoho křesťanů propadá obavám a více než naději šíří neklid. Jenže která doba v dějinách padlého světa byla bezpečná a jistá? Přes nejistotu v mnoha oblastech si můžeme být jisti, že Bůh bude s námi, my Ho budeme moci hledat a následovat a že i letos bude mnoho dobrých skutků, do kterých budeme moci vstoupit, a že nám Bůh dává i další lidi, kteří nás mohou povzbudit a s kterými můžeme mít blízké vztahy.

Přeji vám, abyste prožili radostný a pokojný rok k Boží slávě a na jeho konci byli Bohu blíže než na jeho počátku.

Prosinec 2016
Lubomír Ondráček

Modlitební témata na leden

- **Nový rok** – abychom jako jednotlivci i jako celý sbor vstoupili do Božích plánů pro nás a zažili radostný a pokojný rok v Boží přítomnosti.
- **Základy** – vedení Duchem pro služebníky a otevřené srdce pro účastníky. Kéž nikomu nezabrání nějaká překážka v účasti.
- **Kurz Duchovních Darů** – aby účastníci přijali vyučení a zmocnění a roztoužili se po projevech Ducha. Ať jsou projevy Ducha v našem sboru stále častější a mocnější.

Vyhodnocení minulých témat.

Zda se nám podařilo někomu zvěstovat evangelium v době Adventu víme každý osobně. Prosím, napište svědectví, jak se vám dařilo. V době uzávěrky SD byl ještě Petr Jašek ve vězení a soud byl několikrát odročen. Byla předána petice žádající jeho propuštění v OSN a OSN se situací zabývá.

ZPRÁVY z vedení sboru

Pastor regionu Jih Miloš Poborský byl jmenován k 1. 9. 2017 ředitelem Evangelikálního teologického semináře. Zůstane sborovým starším a bude se dále podílet na vedení regionu i celého sboru. Regionální starší a další vedoucí spolu s některými sborovými staršími připravují kroky, aby po ukončení pracovního úvazku Miloše pokračovala služba na regionu bez výpadků.

Byl zahájen proces povolání nových regionálních starších. Na regionu Jih je to Jan Hučín. Honza ještě musí udělat některé změny ve svých závazcích, aby se pro službu uvolnil a o jeho povolání ještě bude jednat sborové staršovstvo po jeho uvolnění z těchto závazků. Na regionu Východ se jedná o Jana Křišicu, Otakara Kunzmannu jun. a Petra Nového. U nich by mělo dojít k ustanovení koncem ledna. Pokud má někdo k jejich povolání jakoukoli připomínku, sdělte ji prosím příslušným regionálním pastorům nebo hlavnímu pastoruvi.

Za staršovstvo Lubomír Ondráček

● AKTUÁLNĚ

Měsíc pro rodinu

Letošní únor věnujeme speciálně manželství. I když manželství budeme věnovat hlavní prioritě, nezapomeneme ani na děti a lidi žijící mimo manželství.

Sborová shromáždění v únoru a březnu budou věnována vztahům mužů a žen – a to nikoli jen v manželství. Na téma manželství se bude kázat i na regionech.

Většina mimořádných shromáždění bude ve velkém sále Na Žertvách s jednotným začátkem 18:30. Pokud je jiný čas a místo, je to uvedeno u konkrétní akce.

31. 1. začneme shromážděním s tématem „Rodina jako součást Božího plánu“, které povedou Tomáš Božovský a Ota Kunzmann sen.

V sobotu 4. 2. 10:00 – 14:00 bude „Předsvatební seminář“ pro snoubenky a čerstvé novomanželky v Jenštejně.

Na „Valentýna“ 14. 2. budeme mít setkání pro manželské páry, kde potvrdíme svůj manželský slib. Shromáždění povedou Lubomír a Věra Ondráčkové.

15. 2. bude setkání pro „singles“, kde bude sloužit Marek Macák, v křesťanských kruzích velmi známý a populární psycholog, člen BJB, který má se životem jako „singles“ bohaté zkušenosti.

Sobota 18. 2. bude vyhrazena pro rodiče s dětmi. Rodiče se spolu se speciální pedagožkou Štěpánkou Křišicovou zamyslí na téma „Co potřebují najít v rodině děti?“ a současně děti pod vedením lektorů Kroužků na Palmovce budou mít vlastní program. Přesný čas bude ještě upřesněn.

21. 2. se sejdou hlavně muži, aby se zamysleli na téma „Co od manželství očekávají ženy?“ Inspiraci jim přinesou Dáda Guttnerová a Renata Kunzmannová.

22. 2. se naopak sejdou ženy nad tématem „Co od manželství očekávají muži?“ a inspirovat je bude Petr Šimmer, kazatel CB.

Tento měsíc může být i motivací pro ty, kteří vnímají, že by potřebovali se svým manželským vztahem nějak pomoci. Obraťte se směle na sborové starší nebo další lidi, ke kterým máte důvěru. Ve sboru prošlo také několik manželských párů vyučováním ohledně manželské pastorace a ti jsou také připraveni se vám věnovat. Možná má někdo ohledně manželství otázku, kterou si netroufne položit veřejně. Během února bude proto existovat emailová poradna (můžete napsat ze svého emailu nebo anonymně z mimořádně vytvořené emailové adresy) Petře Mizurové, která se poradenství věnuje profesionálně (pmizurova@volny.cz) nebo Petrovi Zúnovi (p.petr.zuna@gmail.com). Počítejte prosím s tím, že odpověď se může několik dnů opozdit.

Na setkání jsou zváni jak členové sboru, tak jsou otevřená i pro hosty z jiných sborů i pro širokou veřejnost.

Prosím, abyste se za tento měsíc modlili. V rámci měsíce proběhne i celostátní Týden pro manželství. Manželství v naší zemi potřebují průlom a povzbuzením by měl být příklad manželství lidí, kteří patří Kristu. Kde se to nedaří, můžeme hledat pomoc u Pána. Kéž

k tomu přispěje i tento měsíc v našem sboru.

Vítaná jsou také vaše svědectví k tomuto tématu a k tomu, co během setkání případně přijmete. Budou zveřejňována postupně v SD.

*Za vedení sboru srdečně zve
Lubomír Ondráček*

● ZE ŽIVOTA SBORU

Ohlédnutí za kurzem o misii

Na začátku prosince skončil sborový kurz o misii. Šlo o sedm setkání, která měla dát účastníkům základní představu o tom, co to misie je a co obnáší. Scházelo se nás kolem osmi a ne všichni účastníci byli z našeho sboru. Počet byl ideální pro diskuzi, která měla být důležitou součástí kurzu. Byli mezi námi takoví, kteří se chystají v dohledné době odjet, i takoví, kteří hledali základní informace nebo utvrzení, že „pro mě to není“.

První polovinu setkání tvořilo vyučování. Opakovaně jsme se věnovali příkladu apoštola Pavla a také společně četli knihu Neila Pirola Pošli a pomáhej. Tu účastníci dostali zdarma jako dárek. Druhá část setkání vždy patřila hostu. Skypovali jsme s misionáři v Řecku či Chorvatsku. Mluvili s misionáři čerstvě po návratu z dlouholetého pobytu v Bosně a ve Střední Asii. Navštívil nás americký misionář působící v Praze i muslimský uprchlík, který se na základě služby českých křesťanů obrátil ke Kristu. O historii misie v našem sboru mluvil Luboš Ondráček. Právě tato setkání s hosty hodnotili účastníci jako zvlášť inspirativní a přínosná.

Jsem rád, že se v našem sboru tento kurz koná a že můžeme i tímto způsobem rozvíjet

povědomí o misii. Nikdo z účastníků nelitoval. Naopak si všichni kurz chválili. Těším se, že kurz přinese ovoce a že příští rok jej budeme moct uspořádat znovu pro další zájemce.

Jirka B.

Z hodnocení účastníků:

- „Skvěle vedený kurz. Stojí za to si na něj vyhradit čas.“
- „Kurz mi dal komplexní pohled na misii – praktickou/moderní, ale taky po stránce teologické a osobní.“
- „Mohla jsem si rozšířit obzory ohledně misie, hlavně kolem těch praktických věcí, které jsou potřeba zařít. Kurz mi přiblížil, co misionář zažívá na misii a po tom, když se z ní vrátí.“
- „Jasně vedení, dobře připravené a navíc zdarma ☺.“
- „Moc jsem si to užil. Díky za hosty!“
- „Pozitivně hodnotím rozmanitost (kurzu) a připravenost vedoucích. Také setkání s misionáři z různých částí světa a teologickou část.“
- „Uvědomila jsem si, že být misionářem je těžké, ale že to jde.“

Informační technologie

Prosím, přibliž, co vlastně děláš v IT, protože si asi každý představí hlavně programování...

Dalo by se říct že jsem programátor. Ve skutečnosti jsem ale softwarový inženýr, což znamená, že kromě programování také dělám analýzu požadavků, návrh softwaru, testování, údržbu a mnoho dalších činností, které k tomu patří.

Pracuji pro jednu z největších světových IT firem a v našem týmu rozvíjíme několik částí Java EE a zároveň pracujeme na nové generaci Java EE pro použití v Cloudu.

a víc. Vzpomínám si, že jsem si během studií říkal, že by bylo hezké, kdybych jednou mohl pracovat v Oracle, kde shodou okolností nyní pracuji.

Co tě na práci baví, těší a co ne?

Já vlastně nechápu, jak je možné, že mě to až tak baví. Občas přemýšlím nad tím, co je jádrem té zábavy, a nejsem si úplně jistý. Jistou roli hraje to, že IT firmy nabízejí mnoho nadstandardních benefitů, přátelské pracovní prostředí, pěkný plat. Určitě mi také pomohlo, že nejvíce na dno jsem si

sáhl na škole, a teď v práci už je to taková pohodička.

Jak to prožíváš jako křesťan, že jsi na tomto pracovním místě? Je to vymodlené místo, nebo si vzal, co bylo, nebo jinak?

Abych byl upřímný, tak já se spíš modlím za to, abych dokázal být pokorný a zůstal

tam, kde mě Bůh chce mít, hledal jeho vůli a byl schopen a připraven vzít příležitost svědčit za pačesy a nenechal ji uniknout. Někdy je to až absurdní; například když člověk řeší několik hodin nějaký problém a najednou se kolega zajímá o něco z Bible a já se nezvládám přehodit z pracovního módu do lidského.

Máš nějakou radu pro absolventy vysokých škol, jak hledat práci?

Myslím, že většina studentů informatiky nemá problém si najít práci, nabídek a příležitosti je opravdu hodně. Taková je alespoň má zkušenost. I u nás, stejně jako v dalších firmách, se kontinuálně nabírá. U kandidátů, kteří nemají moc pracovních zkušeností, což se nevnímá jako nevýhoda, se dle mých zkušeností klade důraz na to, jestli jsou samostatní, učenliví; dále samozřejmě také zda mají nějaké znalosti a jsou schopni je použít. V asi nejznámější knížce o pohovorech (Cracking the Coding Interview) se píše, že ti, co vedou pohovor, hledají v zásadě odpověď na otázku, jestli by se jim s kandidátem chtělo jít na pivo. ☺

Štěpán Vávra, region Palmovka

● ČTENÍ Z BIBLE PRO ROK 2017

Chvalte, věřte, nebojte se

Vybíral jsem si z Bible výzvy k těmto třem činnostem pro křesťany 21. století.

Když jsem se podíval, že v Bibli je nejvíce výzev k víře, méně k chválě a nejméně abychom se nebáli, Duch svatý mne poučil: „Čím více chválí a klanění, tím méně důvodů k prosbám a volání ze strachu. Člověk klaní se Bohu je naplňován láskou a ta rozpouští strach. (1 Jan 4:8)

Každý den si můžeš číst nahlas trojici výzev, která má posílit tvůj den za dnem. K některým veršům se budeš vracet, některé budou pro tebe jen opakování toho, co víš. Občas zazní pro tebe rhéma, která projede tvým duchem a kostmi.

*Život s Pánem ve chválě a víře beze strachu
vám přejí do Nového roku Václav Lamr*

I. Kdo hoří, neshoří. 1. Jan 4, 18

	chvalte,	věřte	nebojte se!
01	Žalm 5, 12	Žalm 2, 8	Žalm 3, 7
02	" 9, 12	" 27, 14	" 4, 9
03	" 29, 1	" 31, 24	" 23, 4
04	" 29, 2	" 31, 25	" 27, 1
05	" 30, 5	" 37, 3	" 27, 2, 3
06	" 32, 11	" 37, 4	" 49, 6
07	" 33, 1	" 37, 5	" 49, 17
08	" 33, 2	" 37, 7	" 56, 4
09	" 33, 3, 22	" 48, 13	" 56, 5
10	Žalm 34, 4	Žalm 55, 23	Žalm 56, 12
11	" 40, 17	" 56, 4	" 91, 5
12	" 47, 1, 2	" 62, 9	" 91, 6
13	" 47, 7	" 71, 7	" 112, 7
14	" 48, 12	" 76, 12	" 112, 8
15	" 50, 14	" 90, 3	" 118, 8
16	" 50, 15	" 97, 10	Přisl. 1, 33
17	" 50, 23	" 99, 1	" 3, 24
18	" 57, 9	" 100, 2	" 3, 25
19	" 66, 8	" 103, 3	Izaiáš 10, 24
20	Žalm 68, 5	Žalm 105, 4	" 37, 6
21	" 68, 27	" 105, 5	" 40, 9
22	" 68, 33	" 109, 15	" 41, 10
23	" 69, 35	" 112, 1	" 41, 13
24	" 81, 2	" 115, 9	" 41, 14
25	" 81, 2-5	" 119, 10	" 43, 1
26	" 95, 1, 6	" 115, 11	" 43, 5
27	" 96, 1, 2	" 116, 2	" 44, 2
28	" 96, 7	" 116, 4	" 44, 8
29	" 96, 8	" 118, 8, 9	" 51, 12
30	" 96, 9	" 122, 6	" 54, 14
31	Žalm 96, 11	Žalm 130, 7	Izaiáš 65, 23

Beton

Druhý víkend v listopadu se uskutečnil výjezd pro kluky nazvaný Beton. V pátek odpoledne jsme vyrazili vlakem pryč z Prahy a zhruba za dvě či tři hodiny už večereli ve staré roubené chalupě na Českolipsku. Po krátkém úvodním programu o tom, jaký je Boží plán pro muže, a po namíchání be-

něco podobného. Jediné, co mě mrzí, že nebyl delší. Rozhodně se těším na další. ☺

● *Přišlo mi to fakt super, jelikož jsme tam byli sami*

hry a střelení z praku byly podle mě super. Celkově mě to moc bavilo a podíval bych se tam znova.

● *Beton byl podle mne jedna z nejlepších křesťanských akcí, na kterých jsem letos byl. Moc se mi líbil koncept toho, že se sejdou dospělí vedoucí s kluky ve věku nad 15 let. Myslím, že popovídat si s dospělými a o tématech, které se nás v tomto věku týkají, je opravdu potřeba. Člověku takového konverzace dodají spoustu naděje a sebevědomí, že ve spoustě problémů nejsme sami a že nejsme jediní, co selhávají (v čemž se nás Ďábel snaží srazit na dno). Jsem opravdu vděčný, že tato akce byla. Hned bych jel znovu, ovšem na delší dobu než jenom na víkend. ☺*

● *Beton byl pro mě nejen krásným časem s kamarády, ale i povzbuzením k čistotě. Akce se konala v přátelské atmosféře, nikdo nebyl k ničemu nucen, přesto se hodně z nás otvíralo a sdílelo při svědectvích. Kromě duchovních programů jsme si například vyráběli prak, beton nebo měli noční hru s lightsticky. Pokud by se někdy konalo ještě něco podobného, určitě bych tam jel zas.*

tonu, následoval lightstick night deathmatch – noční venkovní bojová hra se světelnými efekty. To lepší družstvo naneštěstí skoro každé prohrálo...

I sobota byla dost nabitá – po snídani program o různých vlastnostech a oblastech a o tom, co nám pomůže to zvládat – mít cíl a rozlišovat mezi vůlí a chutí. Po následujících skupinkách ještě před obědem jsme vyráběli metací zbraň a hned po obědě jsme šli zbraně otestovat ven. Díky Bohu všichni přežili. Následoval další program, tentokrát konečně o čistotě (nikoli ale o té hygienické koupelnové). Vedoucí byli překvapeni, jak se někteří kluci odvážíli sdílet. Skupinky, trocha stolních her či volná, večere – opékání buřtů – a po ní diskuze, na níž se sešlo opravdu hodně dotazů (ironie – ze začátku to byla celá nula). Posléze se ale něco na řešení přesto objevilo a diskuze se nakonec protáhla, až se z ní člověku chtělo usnout... Dále dobrovolné modlitby nebo opět stolní hry.

V neděli jsme toho naopak už moc nestihli – kromě úklidu, balení a jídla jen závěrečný motivační program s testováním ztuhlého betonu. Zdalipak budeme v životě pevnější?

Šimon Dittrich, region Palmovka

Následují reakce účastníků:

● *Beton se mi se vším všudy líbil. Byla zde zábava a skvělá atmosféra. Mohli jsme mluvit důvěrně, aniž by se nám někdo smál či*

kluci, tudíž jsme se bavili absolutně otevřeně i o dost choulostivých tématech. Taky výroba zbraň a následná střelba byla super, společnost ještě lepší. Určitě bych příště jel znovu.

● *Beton byl pro mě velkým povzbuzením. Mohli jsme se tam otevřeně bavit o problémech a společně to probírat. Aktivitu jako*

Příprava na manželství

Na podzim proběhl na Žertvách kurz Příprava na manželství. Během pěti večerů se ho zúčastnilo pět párů zdaleka nejen z našeho sboru, které po dobré večeři, při svíčkách a za zvuků romantické hudby měly příležitost probrat jen samy spolu ve dvojici nejdůležitější témata svého vztahu. V průběhu večerů zazněla celá mozaika svědectví z manželství podpůrných párů i hostů a každý pár dostal pozvánku i na večeri a popovídání s jedním z párů vedoucích. Byli jsme vděční za pozitivní reakce hostů, například:

● *„Na začátku jsem si to moc nedokázal představit, ale výsledek byl skvělý.“*

● *„Váš kurz je opravdu skvělý. Dotýká se nejdůležitějších věcí, které jsou potřeba vykomunikovat, a dává možnost přemýšlet sám nad sebou a svým vztahem s partnerem.“*

● *„Kurz myslím předčil má očekávání. V našem vztahu nás opravdu dost posunul.“*

● *„Objevily se otázky, které by mě jen tak nenapadly, dokud by nebylo pozdě.“*

Chceme takhle dál sloužit párům z našeho sboru i těm, kteří se za věřící nepovažují. Kurz je otevřený skutečně pro každého, o svém vztahu nemusí nikomu dalšímu nic říkat.

Další kurz pořádáme od druhé půlky února 2017, podrobnosti najdete na:
www.manzelskevecery.cz

*Dáda a Jakub Guttnerovi,
Marta a Ondřej Pumrovi*

Úcta k vrchnosti a demokracie

Křesťanství – na rozdíl od fundamentalistického islámu – počítá s vývojem společnosti. Umožňují to mimo jiné Ježíšova slova z Kázání na hoře („Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům ... Já vám však pravím...“). Ježíš nám dává nové přikázání, abychom se milovali vespolek, a tím překonává staré přikázání, abychom milovali svého bližního jako sebe sama. Překonává, ale neruší. I dnes platí, že máme milovat svého bližního, a že potřebujeme také milovat sebe sama. Ježíš sám říkal, že nepřišel zákon zrušit, ale naplnit. Proto Starý zákon zůstává v platnosti, nicméně klíčem k porozumění a aplikaci Starého zákona je nám Ježíš Kristus.

Proto neusilujeme o nastolení starozákonných pořádků, přestože Starý zákon ctíme a snažíme se mu rozumět ve světle Ježíše Krista. Proto například neusilujeme o obnovení otroctví, ba dokonce zrušení otroctví považujeme za projev poslušnosti Bohu a jeho Mesiáši. V tom křesťanství kontrastuje s radikálním islámem, které s otroctvím nemá problém, protože s ním neměl problém Mohamed v šestém století. Radikální islám dokonce považuje jeho znovuzavedení za správné.

I mezi křesťany se vyskytují skupiny, které chtějí konzervovat způsob života z určité doby. Docela sympatickým příkladem jsou američtí Amiši, kteří žijí podle poměrů v osmnáctém století a nepoužívají elektrinu, telefon, automobily a jiné vymoženosti. Případají mi sympatičtí ze dvou důvodů: Žijí si po svém, ale svůj způsob života nevnucují druhým, a – a to mě zajímá jakožto ekonomického laika – dokáží v zemědělství i bez jakékoli motorové techniky konkurovat jiným zemědělcům, kteří používají veškeré moderní vymoženosti. Nicméně mezi křesťany panuje obecná shoda, že nemusíme žít jako tito sympatičtí, věrní a důslední lidé, a svou věrnost Bohu chápeme trochu jinak než oni.

Bible nám mimo jiné prikazuje úctu k vrchnosti. Co to znamená pro nás, dnešní křesťany, žijící v demokratickém zřízení? Před několika týdny podala skupina poslanců návrh zákona, který by opět kriminalizoval urážku prezidenta. Byl to – ve světle Písma – dobrý nápad?

Domnívám se, že když Pavel v Římanům 13 mluví o tom, že máme být poddáni vrchnosti, pak tím primárně nemyslí konkrétního římského císaře (proto ani žádného nejmenuje), ale společenský řád jako takový. Přeloženo do současné mluvy: Dnes by mu šlo o úctu k platnému společenskému řádu (ta se projevovala a projevuje například placením

daní, které Pavel výslovně zmiňuje), tedy v současné České republice k demokracii. Z tohoto hlediska jde tedy spíše o respektování prezidentského úřadu, nikoli o respektování osoby, která jej právě zastává.

Chci tím snad říci, že je dovoleno prezidenta urážet? Dovoleno to je, ale dělat by se to nemělo. Platí zde Pavlova slova: „Všechno je dovoleno, ale ne všechno prospívá“ (1K 10:23). Tedy: Prezidenta bychom urážet

***Pokud vstoupíte
do politiky s touhou sloužit
národu a kultivovat
politické prostředí,
pak můžete udělat
hodně dobrého.***

žet neměli. A stejně platí, že bychom neměli urážet žádného jiného člověka. Prezident má více moci než řadový občan, nicméně nedisponuje (v demokratickém zřízení) žádnou božskou auru a nepotřebuje tedy zvláštní ochranu.

Jako křesťané bychom ovšem měli přistupovat ke kultivaci (i) politického prostředí. Z vlastní zkušenosti vím, že to jde. Nekladme si v tomto ohledu vysoké cíle, ale využijme příležitosti, které máme. Písmo nás vyzývá, že máme přemýšlet o čistých věcech, které zasluhují pochvalu. Co to může znamenat konkrétně v politice? Uvedu několik příkladů:

- nezačínat lživé kampaně a nepodílet se na nich
- umět uznat porážku
- umět ocenit to, v čem má protivník pravdu
- soustředit se na věc samu, nikoli na osobu
- vzít vážně omluvu protivníka
- nezesměšňovat oponenty
- nevytahovat na protivníka hodně staré věci
- nekládat oponentům do úst to, co nikdy neřekli a říci nechtěli
- uznat, že něčemu nerozumím (politik nemusí být nějaký brouk Pytlík, který má potřebu vyjadřovat se ke všemu)
- nepoužívat argument, že nějaké jednání je účelové (přece každé jednání by mělo být účelové)
- nepoužívat argument, že protivník se chce zviditelnit (to chce v politice přece každý; tvrzení, že se chce zviditelnit, nám

neříká nic o tom, zda jeho návrhy jsou dobré či špatné)

Možná si pomyslíte, že když budete jednat takto šlechetně, daleko to v politice nedotáhnete. Jistě, pokud vstupujete do politiky s tím, že chcete za každou cenu dosáhnout nějakého vysokého úřadu, pak vás mé nápady asi budou zdržovat. Pokud ale vstoupíte do politiky s touhou sloužit národu a kultivovat politické prostředí, pak můžete udělat hodně dobrého. Ne všichni vás budou následovat, ale mnozí si vás budou vážit a budou vám naslouchat.

Pokud budeme jednat šlechetně, zvedneme laťku politické kultury. Ve vysoké politické kultuře mohou být lidé břitcí, ale nemusejí protivníka urážet. Pokud si budeme jeden druhého vážit, nebudeme třeba přicházet s hloupými návrhy na opětovnou kriminalizaci urážky majestátu, a přitom nepřijedeme o možnost kritizovat prezidenta, tam kde je to věcně namístě.

Abebe Bikila byl etiopský voják. Denně nabíhal bos spoustu kilometrů s těžkou poštovní taškou. A někdy si do ní ještě přidal kameny. Nic si neulehčoval.

A pak vyhrál na olympiádě maraton (dokonce dvakrát – v Římě 1960 a v Tokiu 1964).

Co tím chci říci? Slušnost a velkorysost může někomu připadat jako zbytečná zátěž. Možná nás ale dovede alespoň k dílčím vítězstvím.

Dan Drápal
4. prosince 2016

● PROROCTVÍ Jsme svobodní!

Slovo, které jsem přijal, bylo z 2S 6. kap, kdy David křepčí před Hospodinem, ale Míkal jím pohrdla. A že přesto, v jaké byl David pozici, tak pro něj bylo důležitější, co si myslí Bůh, než lidi. A vnímal jsem, že to je něco, z čeho Bůh chce vysvobodit církev. Nejen dávat svobodu tančit ve svobodě, ale svobodu do všech oblastí našeho života, abychom nebyli svázáni tím, co si myslí druzí. A taky jsem vnímal, že to je klíč k tomu, abychom mohli vyjít.

Šimon Ondráček, 4. 9. 2016

PMT: Osvobodme se a vyjdeme ven k zajatým. Děkujeme a chvalme Pána za svobodu.

Modleme se proti strachu z lidí.

Přirozeně nadpřirozeně

Během svého pobytu v Izraeli, mi Bůh žehnal mnohými způsoby. Do Jeruzaléma jsem cestoval s 20 eury a 60 dolary. V letadle jsem utratil pár euro za pití. Nic dalšího jsem si nekupoval, až na pytlík koření pro rodiče, který mi koupil jeden brácha, když byl ve městě, předražený kebab za 10 dolarů, a půl litru vody u Jordánu. Jelikož jsem neměl šekely, tak jsem si na vodu musel vypůjčit od jedné sestry ze Slovenska. Šekely jsem jí neměl jak vrátit, protože jsem měl jenom dolary. Bůh se o to postaral tak, že když jsem přišel do svého pokoje, mezi svým oblečením jsem našel 10 šekelů, 8 jsem jí tedy vrátil a 2 jsem dal bratrovi za koření, s tím, že víc nechtl. Ten stejný bratr mi poté dal 10 dolarů. Jednomu bratru ze Slovenska, jsem dal všechny eura, co jsem měl. Když jsem byl ve vstupní hale hotelu, jednomu bratrovi se udělalo tak zle, že pro něj přijela záchranka. Jedna sestra pohotovostně zvolala, že na záchranku nejsou peníze, ať přispěje ten, kdo to má na srdci a může. Dal jsem, co jsem měl. Některé dolary jsem dal na domy modliteb v Izraeli a poté jsem potřeboval 18 dolarů na mikrobus, který mě měl zavést na letiště. Zbytek eur jsem dal za mikrobus. Takto jsem odjel na letiště s nulou v peněženice.

Odjezd z hotelu byl kolem páté ráno, ale ve vstupní hale jsem musel být o 45 minut dříve, snídaně se tedy zrovna neservírovala. Jediné, co jsem s sebou měl, byl skrovný balíček sušenek od Čiňanů z pokoje, ty jsem s díky snědl kolem sedmé na letišti. Přemýšlel jsem o tom, co budu celý den jíst, jelikož v ukrajinských aerolinkách není podáváno jídlo. Vzpomínal jsem na cestu do Izraele, kdy cesta v letadle působila neuvěřitelně dlouho, ale měl jsem alespoň řízek z domova. Nevadilo mi hladovět a peněz, které jsem dal, jsem určitě nelitoval. Hlavou mi ale také probíhalo, že kdybych už měl rodinu, tak můj momentální stav by byl vůči nim nezodpovědný. S přemýšlením jsem se odbavil a šel jsem do fronty na letadlo.

Stál jsem relativně mezi prvními ve frontě a kousek před sebou jsem měl stewardy ukrajinské aerolinky, stojící za pultem. Stalo se, že občas přečetli nějaká jména pasažérů a občas někdo i přišel. Jelikož mluvili ukrajinsky, tak jsem nic nerozuměl, proto jsem to tedy po chvíli nevydržel a vystoupil jsem z fronty, zeptat se jich, zda náhodou nečetli také moje jméno a co se děje. Odpověděli, že ne, ale koukli se na moji letenku. Něco si mezi sebou začali říkat, když tu z ničeho nic, vzal jeden fixu a přeškrtnal mi číslo sedadla a přepsal na jiné. „We are moving you to the business class“, řekl. Nechápal jsem, o čem to mluví, a tak jsem se ptal proč? Odpověděl mi, že mají svoje vnitřní důvody. Doslova řekl „inner reasons“.

Nevěřil jsem tomu, co se potom dělo. Sedl jsem si v business class na sedadlo

u okna a nevěděl jsem, co mám dělat. Když mi to tedy konečně došlo, tak jsem se začal smát a děkoval jsem Bohu. Potom přišel jeden muž a říkal, že nemám sedět u okna, ale v uličce. Omluvil jsem se a zvedám se, ale ten muž mě zastavil a řekl, ať si užiji výhled a cestu! Přemožen jsem se tedy zase usadil a děkoval Bohu. Ukrajinským stewardkám jsem nerozuměl, ani když mluvili anglicky, po chvíli jsem se tedy zase dostal do situace, kdy jsem netušil, co se děje. Snažil jsem se prospat, ale spíš jsem jenom tak ležel asi půl hodiny, nebo hodinu, když jsem si začal všimnout, že lidi kolem mě jedí. Nevěděl jsem, co mám dělat, protože stewardky všem nanosily jídlo, kromě mě. Později jsem pochopil, že to bylo asi proto, že mě nechtěli budit. Za pár minut, když už většina měla dojedeno, přišla stewardka i za mnou a zeptala se mě, co si dám k jídlu. Mozek mi pracoval na plné obrátky, z části proto, že jsem nerozuměl, o jakých dvou jídlech mluví a z části proto, že jsem neměl žádné peníze a tak jsem přemýšlel, co dělat. Nakonec jsem tedy vyslovil ten název jídla, který se více podobal tomu, jak anglicky pojmenovala druhou možnost. Jídlo mělo snad všechny možné chody na jednom tácu. Mezitím jsem dostal asi tři džusy, a když jsem dojedl, žádné peníze po mě nechtěla.

Vajoletky

Rok 1990 byl pro mnohé zlomový.

Pro mě ta doba znamenala především nový začátek života, kdy se završil dlouholetý proces hledání, přijetím Krista jako pána a spasitele. Narodilo se takové malé boží telátko, které sotva tak tak se drželo na nohou a už mohlo plnými doušky lokat svobodu, aniž tušilo, co ta svoboda obnáší.

V té době jsem ukončil zaměstnanecký poměr v jedné tělovýchovné jednotě a začal se stavět na vlastní.

Moje živnost - výškové práce, mě dávala velkou volnost. V malém časovém úseku se dalo vydělat dost peněz a zbývalo hodně času, jak je utratit.

Jednoho dne jsme se s partou kamarádů skálolazců dohodli, že české skály jsou nám už malé a vyrazili zdolávat vrcholy vzdálenější.

Porevoluční léto nás tak zastihlo při únavném několikahodinovém nástupu pod stěnu, která stojí na jednom z nejhezčích míst, která se mi během lezecké kariéry podařilo navštívit.

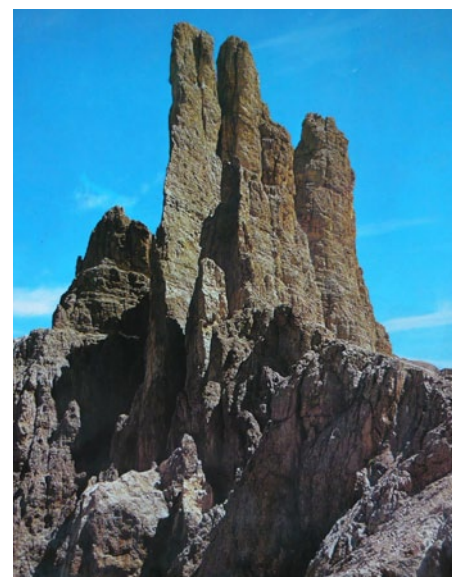
Jsem skálolazec. A chůzi moc nemusím. V českých krajích to není problém, tam se dá dorazit až téměř ke skalám nějakým dopravním prostředkem, ale v Itálii v oblasti Vajolet se musí pěšky. Ještě posledních sto

Začal jsem se potichu modlit, za muže vedle mě a říkal jsem Bohu, ať nějak zařídí to, že mu budu moci svědčit. Za chvíli něco ztratil a začal to všude kolem sebe hledat. Takhle jsme navázali rozhovor. Zjistil jsem, že to je žid! Navíc, že je v armádě, a to jako vysoce postavený generál, nebo s podobnou hodností. Začal mi popisovat, jak je Izrael na tom vojensky nejlip na světě, kolik mají atomových a nukleárních zbraní a zjistil jsem plno dalších čísel. Také mi ukázal svoji rodinu. Bylo to vše super, ale nějak nešel navázat rozhovor na jiné téma. Proto jsem se rozhodl, že půjdu na toalety, jelikož jsem nevěděl, co si počít a začal jsem se tam modlit v jazycích, aby Bůh zasáhl.

Když jsem se vrátil, zeptal jsem se ho na židovství a zjistil jsem, že je nepraktikující žid. Řekl jsem mu Elohim ohevotcha, my friend. Poté jsme se bavili o Bibli a o křesťanství. Měl jsem nutkání se za něj modlit, začal jsem tedy smlouvat s Bohem, ať počká, až budem přistávat. Říkal, že ok. Dlouho to netrvalo a začali jsme klesat, nabídl jsem se mu tedy, že mu požehnám. Souhlasil a já se modlil, ať Bůh přijde do jeho života a žehnal jsem jeho rodině a práci. Byl vděčný. V Kyjevě jsem potom přestoupil a za chvíli jsem byl v mé milované zemi.

Je to jednoduché, jak rád říkám, nadpřirozeně přirozeně.

Michal Vadlejch, region Palmovka

metrů, jen co jsme obešli menší skalní masiv, clonící nám ve výhledu a před námi se konečně vyloupl kýžený cíl. Zjevil se tak nečekaně, až mi vyrazil dech. Taková nádhra! Tohle stálo za to. Už takhle jsme nastoupali do výšky nemající daleko ke dvěma tisícům metrů a před námi stálo dalších pár stovek metrů lezení. A ne ledajakého. Centrální věž Vajolet patří k tomu nejkrásnějšímu, na co se dá v Itálii vyšplhat. Ani vzdálenější a technicky náročnější Marmolada nemůže romantickému trojvěží konkurovat.

● JAK JSEM TO PROŽIL

Ještě během pochodu jsme se rozdělili do dvojic. Já „vyfasoval“ Martinu, takže bylo jasné, že polezu jako první. V té době mi adrenalin dělal ještě dobře. Na takhle velkých stěnách zcela potlačoval strach, který mne přeci jenom občas popadl na menších skalách na Srbsku u Berouna, kam se nejčastěji jezdilo.

Už při obouvání bot na lezení vybírám dychtivým zrakem místo nástupu. Vyrážet budeme postupně v předem dohodnutých dvojicích. Každá půjde trochu jinou variantou.

Ještě kontrolovuji těsnost sedacího úvazku, upnutí lana do bezpečnostní karabiny sedáku a správné dopnutí přezek. Navěřuji na sebe všechno možné, co se dá použít při jištění.

Oko mi pohladí sadu frendů (flexibilně, dle šířky spáry nastavitelné klíny), na které jsem zvláště hrdý. Sehnat je nebyla žádná legrace.

V dotažených lezečkách je chůze utrpení, a proto boty dotahují až těsně pod skálu. Prsty se ve špičce nesmí moc hýbat, aby se hrana podrážky udržela i na miniaturních stupích.

Pak už přišel první dotek skalního masivu, který mě naplnil obrovskou euforií. Prvních padesát metrů šlo rychle, poté bylo potřeba „dobrat“ druhého, aby mě zase on na štandu odjistil na dalších přibližně padesát metrů.

Panující pohoda byla jen na chvíli narušena nutným vykročením ze stěny na hranu, která končila kousek pod vrcholem. Do té doby jsme se nacházeli stále relativně nízko nad zemí, ale s nástupem do hrany se nám naskytl pohled do téměř tří tisíce metrů hlubokého údolí, které končilo až v daleké Cortině d'Ampezzo. Nečekaná expozice

mne ale hrůzou nepřikovala. S pocitem náhle narostlých křídel obsazují za chvíli jen s minimálním postupovým jištěním poslední štand (jistící stanoviště), kde dobírám Martinu.

Je jako spolulezec výborná.

„Ty frajere jeden blbej!“

Její výkřik mě vyrušil z neustálého dobírání lana, jak rychle za mnou postupovala.

Vzápětí se ozvala salva jakéhosi hysterického smíchu a hned na to slovně pokračovala ve vykreslování mé osobní charakteristiky.

Její „chvály“ na mé lezecké schopnosti trvaly hodně dlouho. Dnes se tomu nedivím. Byla doslova v šoku, že jsem v tak náročné cestě použil na délku lana (45–50m), jen jedinou smyčku. Ještě k tomu tu nejslabší dvoumilimetrovou. Spíš z legrace, než z pocitu nutnosti. V té euforii jsem byl totiž přesvědčen o zbytečnosti jakéhokoli jištění.

Slunce se už opíralo do stěny s velkou intenzitou. Hlava mi z něj začala brnět a přicházely první pochybnosti.

I když ty úplně první přicházely ještě před odjezdem do Itálie. Jako čerstvě znovuzrozenému mě dělalo problémy rozeznávat mezi mojí a Boží vůlí a už z Prahy jsem odjížděl se zmatkem, jestli je tato výprava pro mě to pravé.

Cesta dolů vedla ale přes vrchol a my museli z hrany zpět do stěny. Ruce jsem narval do spáry, kam se mi podařilo po chvíli zaklínit těžce zaplacený frend. Zajímavé bylo, že v hlubinách spáry byly zbytky ledu. Udělat těch pár kroků z hrany do stěny bylo nejtěžší. Nikdy není jednoduchý přechod z lehkého terénu do těžšího.

Chvilku odpočívám a vydýchávám. Ale jen chvilku. Do zad pražící slunce se totiž

stalo další překážkou. Začala hrozit dehydrace. V rámci co nejrychlejšího lezení jsme totiž zátěž v podobě vody s sebou nebrali.

Začínám se těšit na pětilitrový soudek piva, který jsme si vytáhli až téměř pod patu stěny. Soudek chlazený v místním potůčku, co nedaleko pramenil, se stal pro mne velkou motivací.

Rychle se ocitáme na vrcholu, ale vzápětí poznávám krutou pravdu, v minulosti neustále objevovanou mnoha generacemi lezců.

Výstup končí až návratem.

Nešlo slanit stejnou cestou, kudy jsme vylezli. Je to pro ostatní nebezpečné, navíc při mírně převísle stěně i v podstatě technicky nemožné.

Z vrcholu vedla cestička. Široká tak sotva na dvě stopy vedle sebe. Ta z velké části křížovala delší stěnu nad údolím, ovšem bez možnosti bezpečně sestup odjistit. Nebyla to žádná vyskobovaná a řetězy lemovaná feráta. Samý viklající se kámen znemožňoval jakoukoli pevnou oporu pro ruce a nohy.

Pocit bezpečí nedodala ani pamětní destička na počest nějakého význačného, zde zahynulého lezce. Konečně se modlím. Pomáhá to. Ne, že bych přestal mít strach, ale začínám normálně uvažovat, nepanikařím a se zuby drkotající Martinou v zádech se dávám na sestup.

Pán dává i bere. Brzy po této výpravě mě jasně řekl, abych svého koníčka opustil. Dal mi ale v té době tolik skvělých darů, že mi to až tak moc nevadilo. Po několika letech mi dal plnou svobodu se vrátit. Dnes si říkám, že to bylo proto, abych sám zjistil, že adrenalin podobného druhu už nepotřebuji a mohl se bez nátlaku svobodně rozhodnout o definitivním konci s lezením.

Pavel Rosecký

● CO ČTEME, NA CO SE DÍVÁME

Zrození šampiona

Michael Oher (Quinton Aaron) byl bezpřízorným mládežníkem, žijícím pouze přítomností. Přes hřmotnou postavu měl velké pohybové nadání, pro které se ho ujal trenér mužstva amerického fotbalu jedné křesťanské školy v Memphisu.

Pravidla moc nechápal a dlouho to vypadalo, že v týmu bude působit jen na odstrašení soupeře, neboť spoluhráče značně předčil vahou i vzrůstem. Trenér vyzkoušel všechno možné, ale až sportovní manažerka školy Leigh Anne Tuohy (Sandra Bullock), mající Michaela už nějakou dobu v pěstounské péči, ho dokázala motivovat k většímu zápalu pro hru.

Kariéra Michaela Ohera začala po té strmě stoupat vzhůru.

Příběh hráče amerického fotbalu neobsahuje kvantum dramatických scén, je spí-

še vyprávěním, bez nějakých větších zvratů. Za nejdramatičtější nepokládám jednotlivé zápasy, ale jeho útek z nové rodiny, kdy se rozhodl vyhledat vlastní matku závislou na drogách. Zrození šampiona nemá z mého hlediska hluché místo a více než dvouhodinová stopáž mě nepřipadala nijak nadbytečná. Děj není vystavěn na sportovní stránce, ale na síle vztahů v rodině, která Michaela bezvýhradně přijala a dala mu tak motivaci na sobě pracovat.

V mnohém jde o typický americký snímek. Motiv, jak někdo podceňovaný k úspěchu přišel, není totiž nijak originální. Zrození šampiona ale natočil režisér John Lee Han-

cock podle skutečné události.

Tony Henderson, který se stal „předlohou“ k vytvoření filmové postavy Michaela Ohera, byl v roce 2009, kdy byl film uveden do kin, draftován v prvním kole do NFL.

Sandra Bullock získala za roli energické matky Oskara za nejlepší herecký výkon. Přesto se má jediná výtka týká právě této role.

Na mě Sandra Bullock působila dost nepřírozně. Místy připomínala jakousi novodobou Johanku z Arcu. Je to z mého pohledu ale jen malá vada na jinak velmi zdařilém snímku, který získal na ČSFD vynikajících 81 %.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

Alianční týden modliteb 2017

Téma týdne: **Alianční týden modliteb za děti**
pondělí 9. 1. – čtvrtek 12. 1. 2017

Všechny večery začínají v 18.30

Program večerů ke stažení na:

http://ea.cz/138/aliancni_tyden_modliteb_2017

Pondělí 9. 1. 18.30 **Církev bratrská,**
Praha 3 – Žižkov, Koněvova 24
Shrom. vede Bronislav Kaleta
Biblický úvod Lubomír Ondráček (KS)
Jakub Ptáček (CB)

Úterý 10. 1. 18.30 **Evangelická církev metodistická,**
Praha 2, Ječná 19
Shrom. vede Ivana Procházková
Biblický úvod Pavel Plchot (CB)
Roman Mazur (ČCE)

Středa 11. 1. 18.30 **Českobratrská církev evangelická,**
Praha 8 – Libeň, U Pošty 1098/6
Shrom. vede Jakub Malý
Biblický úvod Robert Hart (CB)
Ivana Procházková (ECM)

Čtvrtek 12. 1. 18.30 **Církev bratrská,**
Praha 5 – Smíchov, Vrázova 4
Shrom. vede Pavel Chráska (CB)
Biblický úvod Bronislav Matulík (CB)
Erik Poloha (BJB)

Čtvrtek 12. 1. 18.30 **Křesťanské společenství Praha**
Praha 8, Na Žertvách 23
Shrom. vede Setkání pro mládež
Biblický úvod Vedení mládeže

DDZ

9. ročník multižánrového festivalu křesťanské kultury v týdnu **od 27. února do 4. března.**

Pondělí	Víťa Marčík
Úterý	Divadelní společnost Kairos II – J.O.B.
Středa	profesor Tomáš Tyc – Fyzikální show
Čtvrtek	poprocková formace The Neons z Liberce, v klubu Zázemí v Bartolomějské ulici
Pátek	Nenadarmo, trio
Sobota odpoledne	soubor Buchty a loutky – pohádka Zlatá husa
Sobota večer	Frýdlantští dramatici

Kroužky na Palmovce 2017

● tvořivost ● zábava ● poznání

JUST
START TO
SPEAK

JUST START TO SPEAK

– rozumět a mluvit v angličtině

lektor: Jakub Říha
pro mládež od 12 do 15 let
pondělí 16.00 – 16.45

2 volná místa

pro děti od 9 do 11 let
úterý 16:00-16:45

2 volná místa

lektor: Kristýna Říhová
pro děti od 5 až 8 let
úterý 16:00-16:45

2 volná místa

VÝTVARNÉ
TECHNIKY

VÝTVARNÉ TECHNIKY – kreativita v práci s různými materiály

lektor: Mgr. Kristýna Leitemannová,
Joel Ptáček

pro děti 5-11 let,
středa 16:00-17:00

1 volné místo

TAJEMSTVÍ
PALÁCŮ
A KOSTELŮ

TAJEMSTVÍ PALÁCŮ A KOSTELŮ

– co nevíte o památkách

lektor: Ing. arch. Tomáš Dittrich
čtvrtek 15:00-16:00

1 volné místo

STREET
DANCE

STREET DANCE – tančit s radostí

lektor: Jakub Bezpalec a Ráchel Hoblíková
pro děti od 6 do 12 let
čtvrtek 18:00–19:00

je plně obsazen

VÍČ NEŽ
MAČKAT
SPOUŠŤ

VÍČ NEŽ MAČKAT SPOUŠŤ

– fotografický kurz

lektor: Tomáš Božovský a Aleš Náhlý
pro mládež od 12 do 16 let
Proběhne od dubna 2017.

Aktuální informace o jednorázových aktivitách, obsazenosti, naleznete na našich webových stránkách, přes které se můžete i přihlašovat na druhé pololetí:
www.krouzkynapalmovce.cz.

Děkujeme všem, kteří se za nás modlí, vážíme si toho.

Místo konání: Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka

Pořadatel: Křesťanské společenství mládeže

Kontakt: e-mail: info@krouzkynapalmovce.cz

www.krouzkynapalmovce.cz

● OZNÁMENÍ

CAMP / COME AND SEE / IZRAEL ZÁŘÍ 2017

ICEJ pořádá 4. ročník netradičního zájezdu pro mládež

přibližuje Izrael jako moderní, svobodný stát s bohatou historií a nádhernou přírodou.

Navštívíme místa, kde se minulost stává aktuální a současnost nahlíží do budoucnosti. Zažijete Izrael plný kontrastů a paradoxů: hluboký mír obklopený válkou, kvetoucí pouště a zúrodněné bažiny, přírodní rezervace a minová pole, starověké památky a nejmodernější technologie, svobodný národ s neustálou pohotovostí vojska, úctu pro každého při soužití různých náboženství.

Podrobnější informace na www.ICEJ.cz

2017

Podaná ruka

Staráte se o blízké seniory, ale jedete na dovolenou a hledáte, kdo je navštíví, pomůže, dohlédne? Když jste v práci, byli byste klidnější, kdybychom se u nich dopoledne nebo v poledne stavili? Nákupy, doprovod, pomoc v domácnosti a další služby s laskavým porozuměním.

**Informace na tel. 728 783 896
u Anny Slobodové**

RŮZNÉ DARY, JEDEN DUCH

praktický seminář o duchovních darech

27.–28. LEDNA 2017, PRAHA

pátek večer a sobota, budova KS Praha, Na Žertvách 23

Bližší informace a přihlášky: <http://daryducha.kmspraha.cz>

AGLOW
INTERNATIONAL

**13. ledna 2017
od 18:00**

mluvčí Jodi Oppenhuizen
Soukenická 15,
Praha 1, v přízemí v „Kavárně“.

ZAČÍNÁME V LEDNU 2017

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

Prakticky zaměřený výklad Bible,
přátelská atmosféra, možnost dotazů
a osobních rozhovorů.

Kdy: 12. 1. – 13. 4. 2017
vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka

Přednášejí: Tomáš Dittrich, Martin Šindelář

Hudba: Jiří Bešta

Vstup zdarma

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

Křesťanské
společenství
Praha

2017

- 1) 12. 1. Ze smrti do života
- 2) 19. 1. Nový život, křest
- 3) 26. 1. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 2. 2. Bible – Boží slovo
- 5) 9. 2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 16. 2. Naplnění svatým Duchem
- 7) 23. 2. Každý den s Bohem
- 8) 2. 3. Modlitba
- 9) 9. 3. Opuštění
- 10) 16. 3. Uzdravení z nemoci
- 11) 23. 3. Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 30. 3. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 6. 4. Co je to církev?
- 14) 13. 4. Pán Ježíš přijde znovu

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

v ŠESTÁ

vstup zdarma

PESTRÝ PROGRAM
VŽDY JINAK

Večerní setkání pro mládež, kde to žije

8.1.
18:00

téma
SKRYTÝ POKLAD

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

mladep Praha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

ZÁKLADNÍ KURZ UŽÍVÁNÍ DUCHOVNÍCH DARŮ

Vyučování, sdílení, svědectví, praxe ve skupinkách i ve sborech

14. 1., 4. 2., 4. 3., 8. 4., 6. 5., 10. 6. 2017

Praha, Poděbradská 7, prostory Mezinárodního domu modliteb Praha

Vyučují lektori z prorockého hnutí „Orlí“: M. Kačírek,
B. Zapadlo, S. Vránová, P. Trantina, M. Láníková a další

Bližší informace a přihlášky do 8.1.2017 na adrese kurzyudd@seznam.cz

Cena kurzu je 700 Kč. Doporučujeme, aby sbory vyslaly své zástupce, jimž uhradí kurzovné. Podmínkou účasti je znovuzrození a členství v některém místním sboru.

pořádají Orlí, z. s.

Proroctví, jazyky,
výklad jazyků, slovo
poznání, činění
zázraků, dar víry,
dary uzdravování,
rozlišování duchů,
chvála, barvy,
symboly, výklad snů...

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

1. 1.

15:00 Sborová budova Na Žertvách 23

Chvály: hudební skupina Beracha pod vedením Mirka Bála

Chvály a modlitby na začátku nového roku.

Novoroční poselství Lubomír Ondráček

5. 2.

15:00 Kulturní dům Ládví

Chvály: hudební skupina Worship Vision pod vedením Jirky Jelínka

Kázání: Lubomír Ondráček – Stvořil je muže a ženu.

9. 1.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

25. 2.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

ZÁKLADNÍ KURZ UŽÍVÁNÍ DUCHOVNÍCH DARŮ

www.kurzyudd@seznam.cz

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14

Počet členů: 51/7/27

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4

Počet členů: 29/6/10

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 98/22/25

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8

Modlitební: 16. 1. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)

Počet členů: 98/15/27

Vstup: Lída Hrdinová

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1

Počet členů: 74/15/25

Výstup: David Kácha přestup do ICF

Křty: Sára a Tobiáš Gawlikovi, Jana a Filip Filovi, Jiří Kout

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15

Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 19/6/0

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 87/8/18

Vstup: Petr Chváta, Šárka Kunzová, Jan Vraštil

Výstup: Veronika Ledvinová s dcerou Magdalénou, Helena Freislebenová

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jirka Bukovský

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 42/14/4

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanského společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanského společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanského společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Zdarma

Příští číslo vyjde
v neděli 5. 2. 2017

